

Kitab Daniel - Nomer Satus Telung Puluh

Transisi Kenabian Amerika Serikat: Saka Kraton Kaping Nem menyang Uni Rangkap Telu

Jeff Pippenger

2024-03-11

Nalika Amérika Sarékat ngetrapaké angger-angger Minggu sing bakal enggal teka, negara iku bakal mandheg dadi karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci lan bakal ngalami transisi dadi sapratelon saka pasatuan telu rangkep Roma Modern. Présidhèn sing ngetrapaké angger-angger Minggu iku bakal dadi présidhèn pungkasan, lan dhèwèké bakal dadi présidhèn saka Partéy Républik. Prakara iki ditetepaké adhedhasar marang loro seksi.

Abraham Lincoln, présidhèn Républikan kapisan, “ngandika” Pranyatan Emansipasi ing taun 1863, kang dadi waymark tengah saka pangandika ing sajarah profètis kéwan bumi. Nalika Lincoln “ngandika” Pranyatan Emansipasi, ing taun 1863, dhèwèké iku présidhèn Républikan kapisan, mula dadi pralambang présidhèn Républikan pungkasan. Abraham Lincoln makili waymark pungkasan saka mangsa kapisan kéwan bumi lan uga waymark kapisan saka mangsa kapindho kéwan bumi. Gusti Yésus tansah nggambaraké pungkasan lumantar wiwitan. Nalika kéwan bumi ngandika kaya naga, ing pungkasaning mangsa pungkasan saka loro mangsa mau, présidhèn bakal dadi présidhèn Républikan, kaya dene dipralambangaké déning Lincoln.

Saksi kapindho manawa présidhèn pungkasan iku présidhèn saka Partéy Republik yaiku mangsa sing diwiwiti ing wektu wekasan ing taun 1989 lumantar Ronald Reagan. Mangsa kenabian wiwit taun 1989 nganti marang angger-angger Minggu sing bakal enggal teka wis dilambangaké déning mangsa kenabian persiyapan kanggo Roma kapapaan njupuk dhampar ing sajarah taun 508 nganti 538. Mangsa kenabian persiyapan kanggo panguwasané antikristus ing taun 538 iku dilambangaké déning telung puluh taun persiyapané Kristus, yaiku wiwit saka miyosé nganti marang baptisané.

Antikristus nduwèni mangsa panyiyapan telung puluh taun sing ndadèkaké tiron palsu marang telung puluh taun panyiyapané Kristus. Mangsa panyiyapan telung puluh taun tumrap Kristus, lan uga tumrap antikristus, maringi loro seksèn tumrap sawijining mangsa panyiyapan kanggo warasané tatu kang matèni ing ukum Minggu sing bakal enggal teka. Mangsa panyiyapan iku diwiwiti ing wektu wekasan ing taun 1989, kaya déné mangsa panyiyapané Kristus tekan nalika Panjenengané miyos, kang nandhani wektu wekasan ing sajarah kenabiané.

Sadurungé présidhèn pungkasan, ayat kapindho saka Daniel sewelas mulang yèn bakal ana nem présidhèn sing tumuju marang présidhèn sugih sing “nggugah” wilayah panguwasané para globalis. Présidhèn pisanan saka nem présidhèn iku yaiku Ronald Reagan, sawijining Républikan. Ronald Reagan lan Abraham Lincoln nyedhiyakake loro seksiné. Tenger dalam

pambrontakan taun 1863, lan garis para présidhèn sing diwiwiti ing taun 1989, netepaké ciri-ciri présidhèn pungkasan ing Amérika Sarékat.

Ronald Reagan punika satunggaling pralambang tumrap ingkang kapisan, mila ugi nggambaraken ingkang pungkasan. Reagan punika naté dados lintang media, mantan anggota Partai Demokrat ingkang sampun malih dados Republikan. Piyambakipun misuwur amargi panganggènipun basa Inggris ingkang provokatif. Piyambakipun ugi misuwur amargi raos guyonipun. Piyambakipun ngakeni minangka satunggaling Protestan, nanging nedahaken bilih piyambakipun saèstu boten mangertos punapa tegesipun Protestan nalika piyambakipun mbentuk satunggaling aliansi kaliyan antikristus ing wangsit Kitab Suci.

Panjenengané pro-Amerika, lan sacara pulitik ora wedi. Panjenengané didhisiki déning présidhèn sing paling ora èfèktif ing jaman pulitik modhèren iku, lan présidhèn sadurungé wis nyungkemi tuntutan Islam radikal. Mbok menawa prakara sing paling wigati sing nate panjenengané nyatakaké, lan sing kanggo iku panjenengané diparingi pangalembana amarga wis kasil ngleksanani, yaiku nalika panjenengané ngandika, “Mr. Gorbachev, runtuhna témbok iki.”

Donald Trump punika pralambang saking ingkang pungkasan, mila sampun dipunpratélakakên lumantar ingkang kapisan. Trump punika tilas lintang médiya, tilas anggota Partéy Demokrat ingkang sampun malih dados Républikan. Piyambakipun misuwur amargi pangginakèn basa Inggris ingkang provokatif. Piyambakipun misuwur amargi raos guyonipun. Piyambakipun ngakeni dados Protestan, nanging sampun nedhakên bilih piyambakipun saèstu botên mangertos punapa tegesipun Protestan, lan piyambakipun badhé mbentuk satunggaling aliansi kaliyan antikristus saking ramalan Kitab Suci nalika hukum Minggu ingkang badhé enggal rawuh.

Panjenengané punika pro-Amerika, lan sacara pulitik boten gadhah rasa ajrih. Panjenengané dipunrumiyini déning présidhèn ingkang paling boten èfèktif wonten ing jaman pulitik modhèren punika, lan manawi panjenengané kapilih malih ing taun 2024, panjenengané badhé sapisan malih dipunrumiyini déning présidhèn énggal ingkang paling boten èfèktif wonten ing jaman pulitik modhèren. Ing kalih prakawis punika, para prédhésèsoripun kawentar awit saking tundhuk dhateng tuntutan Islam radikal. Mesthinipun, prakawis ingkang paling wigati ingkang naté panjenengané aturaken, lan ingkang badhé ndadosaken panjenengané pikantuk pangenalan amargi sampun nglaksanani punika, inggih punika, “Bangun témbok punika.”

Iki dudu tegesé nyatakake manawa Jimmy Carter, Barack Hussein Obama, lan Joe Biden ora banget èfèktif sajrone kapresidenané; mung waé, kaèfèktifan mau adhedhasar pakaryané kanggo ngrusak prinsip-prinsip kang kaabadèkaké ana ing Konstitusi Amerika Serikat, yaiku dokumen sing saben-sabené wis padha sumpah bakal dijunjung lan dilindhungi, bebarengan karo kasunyatan yèn Carter nglilani Islam nahan para sandera nganti pamilihané Reagan, lan yèn Obama nindakake sawijining lelampahan njaluk pangapura marang donya Islam lan maringi paling sethithik siji milyar dolar awujud awis marang bank utama Islam

radikal, déné cathetan Biden babagan panyengkuyungé marang Islam dawa banget kanggo didhaptar.

Ronald Reagan ngrampungake pakaryan ngrubuhake témbok simbolis kang sinebut “tirai wesi”, lan ing tanggal 11 November 1989 témbok Berlin ambruk kanggo nandhani penaklukan rohani mau kanthi sawijining tenger harfiah. Trump bakal ngrubuhake témbok simbolis pamisahan antaraning Greja lan Nagara, lan Bilai kaping telu bakal maringi sawijining tenger harfiah tumrap prastawa mau. Prastawa iku bakal mungkasi mangsa panyegelané satus patang puluh papat ewu, kang wiwit nalika rawuhipun Islam saka Bilai kaping telu, kang maringi sawijining tenger harfiah kanggo nandhani manawa pakaryan rohani saka mangsa panyegelan wis kawiwitan. Tanggal 7 Oktober 2023 maringi titik tengah saka telung panandha sajarah harfiah tumrap wektu panyegelané satus patang puluh papat ewu.

Ing tengahing sajarah panyegelan mau, présidhèn kaping nem wiwit Ronald Reagan kanthi simbolis dipatèni sacara pulitik déning kéwan saka jugangan tanpa dhasar. Kéwan saka jugangan tanpa dhasar ing wiwitaning mangsa panyegelan iku Islam, makili Mohammed, sawijining pralambang nabi palsu. Kéwan saka jugangan tanpa dhasar ing pungkasaning mangsa panyegelan iku kéwan segara, yaiku Katulikisme, kang tatu matèniné banjur waras. Kéwan saka jugangan tanpa dhasar kang munggah ing tengahing mangsa panyegelan iku kéwan ateisme, yaiku naga. Kéwan naga saka jugangan tanpa dhasar, ing tengahing mangsa panyegelan, matèni saksi loro ing Wahyu pasal sewelas.

Faksi naga Demokrat pro-perbudakan ing Perang Sipil Amerika Serikat sajatiné matèni présidhèn Republik pisanan. Perang Sipil kanthi resmi pungkasané tanggal 9 April 1865, lan Lincoln séda saminggu sawisé, yaiku tanggal 15, sanajan dhèwèké ditembak dina sadurungé. Perang iku pungkasan ing dina Sabat dina kapitu, lan Lincoln séda ing dina Sabat dina kapitu.

Para globalis sing wis kaobongake (diunggahaké) nglawan présidhèn kang sugih lan kuwasa iku, nindakaké sawijining pembunuhan pulitik ing tanggal 3 November 2020. Kéwan saka jurang tanpa dhasar iku makili kéwan naga sing kanthi pralambang matèni présidhèn republik sing pungkasan, kaya kang dipralambangaké déning patiné présidhèn republik sing kapisan sacara harfiah. Pangandikané Gusti Allah mratélakaké yèn sawisé jagad padha bungah amarga patiné, dhèwèké bakal jumeneng ana ing sikilé. Saiki kita wis ana ing taun 2024, lan cetha yèn Trump wis bali urip, senadyan kabèh perang hukum, goroh, propaganda, lan dhuwit sing diuncalaké kanggo nglawan dhèwèké.

Ing pasulayan kang nduduhaké awaké dhéwé ing Amerika Sarékat, lan kanthi mangkono dadi pralambang tumrap pasulayan kang padha ing jagad, sawijining kakuwatan Iblis saka ngisor bakal munggah sajroning wektu nalika kakuwataning Allah, kaya kang diwakili déning udan pungkasan, lagi tumurun saka ing dhuwur.

Ing sajarah 11 September 2001 nganti tumuju marang undhang-undhang Minggu sing enggal bakal teka ing Amérika Sarékat, Islam saka Bilai kaping telu metu saka telenging jurang

tanpa dhasar kaya kumelun, minangka pralambang kumelun saka gedhong-gedhong kang kobong ing wiwitan sajarah iku. Ing taun 2016, woke-isme Komunis saka para globalis munggah kanggo matèni loro seksi mau. Banjur, ing wektu undhang-undhang Minggu kang enggal bakal teka, kapausan, kang banjur bakal dadi kéwan nomer wolu kang asalé saka pitu, bakal munggah menyang dhampar bumi nalika tatu patiné waras.

Kéwan-kéwan buas kang makili kakuwatan sing asalé saka ngisor, sajroning wektu nalika udan pungkasan lagi tumiba minangka kakuwatan saka ndhuwur, makili sawijining “Kaleresan” nubuatan. Kang kapisan kang bakal munggah kaya kumelun iku yaiku Islam saka Woe katelu, ing wektu nalika swara kapisan saka Wahyu pasal wolulas muni, lan iku munggah nalika udan pungkasan wiwit “diukur”. Kéwan buas kang pungkasan munggah iku yaiku kapausan, ing wektu nalika swara kapindho saka Wahyu pasal wolulas muni, lan iku munggah nalika udan pungkasan lagi diwutahaké tanpa ukuran.

Sing kapisan minangka pralambang tumrap sing pungkasan, lan kéwan galak sing munggah ing tengah iku yaiku kéwan galak globalisme ateistis sing matèni loro saksi ing taun 2020. Siji saksi yaiku sungu Protestan, lan sijiné manèh yaiku sungu Republik. Pambrontakan lan anarki sing kagandhèng karo kéwan galak ateisme iku dipralambangaké déning aksara kaping telulas ing abjad Ibrani, lan kéwan galak saka telenging jurang tanpa dhasar iku teka ana ing antarané kéwan galak kapisan lan pungkasan saka jurang tanpa dhasar, kang mbentuk tegesing tembung Ibrani “bebener”, sanajan iku sawijining bebener sing nandhani kuwasa satanis kang metu saka ngisor sajrone wektu nalika kuwasa swarga lagi teka saka ndhuwur.

Telung dina setengah sawisé loro seksi mau dipatèni, sawijining “swara tengah” wiwit muni. Iku “swarané wong siji kang sesambat ana ing ara-ara samun”. Swara iku minangka “pungkasan” saka swarané utusan kang nyawisaké dalan kanggo Sang Utusaning Prejanjian, lan wiwitan saka swarané Élia, kang nimbali para priya lan para wanita menyang Gunung Karmèl.

“Para sedhèrèk lan para sadulur, muga-muga aku bisa ngucapaké sawatara prakara kanggo nggugah kowé marang wigatining wektu iki, marang tegesé prastawa-prastawa sing saiki lagi kalakon. Aku ngarahaké pandelenganmu marang gerakan-gerakan agrèsif sing saiki lagi ditindakaké kanggo matesi kabébasan agami. Têtêngêran pangéling-éling Allah sing wis kasucèkaké wis dirubuhaké, lan ing panggonané ana sabat palsu, sing ora ngasta kasucèning apa-apa, ngadeg ana ing ngarepé jagad. Lan nalika kakuwasaning pepeteng lagi nggerakaké unsur-unsur saka ngisor, Pangéran Allahing swarga lagi ngutus kakuwasan saka ing dhuwur kanggo ngadhepi kaanan darurat mau kanthi nggugah piranti-piranti-Nya kang urip supaya ngluhuraké angger-anggering swarga. Saiki, ya saiki iki, wektuné kita nyambut-gawé ana ing nagara-nagara manca. Nalika Amérika, tanah kabébasan agami, bakal nyawiji karo kapausan kanthi meksa ati nurani lan meksa manungsa supaya ngormati sabat palsu, bangsa-bangsa ing saben nagara ing saindenging bumi bakal katuntun kanggo niru tuladha mau. Umat kita durung nganti saparo tangi kanggo nindakaké sakabèhé sing bisa ditindakaké déning wong-wong mau, kanthi

sarana sing ana ing jangkauané, kanggo ngluwaské pawarta pepéling.”

“Pangeran Yehuwah, Gusti Allahing swarga, ora bakal ndhatengaké paukuman-paukumané marang jagad awit saka pambrontakan lan panerak angger-angger sadurungé Panjenengané ngutus para pengawasingé kanggo maringi pepeling. Panjenengané ora bakal nutup mangsa sih-rahmat sadurungé kabar iku dipratelakaké kanthi luwih cetha. Angger-anggering Allah kudu diagungaké; tuntutan-tuntutané kudu kaaturaké miturut sipaté kang sejati lan suci, supaya bangsa manungsa bisa kaentasaké tumuju marang kaputusan, apa milih bebener utawa nentang bebener. Nanging pakaryan iku bakal dicekak ana ing kabeneran. Kabar bab kabenerané Kristus kudu kumandhang saka pucuking bumi siji tekan pucuking bumi sijiné kanggo nyawisaké margané Gusti. Iki kamulyaning Allah, kang ngrampungki pakaryané malaékat katelu.” Testimonies, volume 6, 18, 19.

Pesen kang wiwit ing pungkasan Juli 2023 saiki lagi “mratelakake kanthi cetha,” “pepeling,” kanthi nandhani “pentinge wektu iki, wigatine prastawa-prastawa kang saiki lagi kalakon.” Pesen iku kanthi cetha ngenali “kuwasa-kuwa sa pepeteng” kang “lagi ngojok-ojoki unsur-unsur saka ngisor,” lan manawa “Gusti Allahing swarga” wiwit “ngutus kakuwatan saka ndhuwur” ing tanggal 11 September 2001. Pesen iki lagi “nyuarakake” “pesen bab kabeneraning Kristus” “saka siji pucuking bumi tekan pucuk liyane.” Saiki wis temen-temen wayahe kanggo “tangi” “marang pentinge wektu iki,” awit Allah saiki badhé wiwit “ngedum marang jagad paukuman-paukuman Panjenengane awit saka ora manut lan panerak.”

Garis ramalan sing dipratélakaké kanthi 1989 minangka wektu pungkasan ing ayat patang puluh, nekanaké sajarah njaba saka garis ramalan njero sing dipratélakaké kanthi 1798 minangka wektu pungkasan ing ayat patang puluh saka Daniel sewelas. Sajarah kenabian sing diwiwiti ing 1989 ing ayat iku nandhakaké prosès telung tataran saka pulihé tatu mematkan Roma kapapalan. Wiwit 1989 nganti tatu iku waras ing undhang-undhang Minggu sing bakal enggal teka, iku makili sawijining mangsa kenabian sing tartamtu. Ayat loro saka Daniel sewelas nambah garis kapindho, kanthi nandhakaké peran kenabian para présidhèn Amérika Sarékat, diwiwiti karo Ronald Reagan ing 1989. Mangsa wektu kenabian sing nuntun marang undhang-undhang Minggu, nduwèni seksi kapindho ing telung puluh taun panyiyapan sing kasembadan saka 508 nganti 538, nalika kapapalan njupuk dhampar kaping pisanan lan netepaké undhang-undhang Minggu ing taun iku uga.

Kristus kabaptis lan miwiti paladosanipun salami tigang setengah taun nalika Panjenenganipun ngancik yuswa tigang dasa taun. Kepausan punika palsu tiron saking Kristus ingkang asipat satanis, lan tigang dasa taun saking 508 dumugi 538 punika dados tiron tumrap tigang dasa taun kapisaning Kristus ingkang nuntun dhateng baptisanipun. Paladosanipun salami tigang setengah taun punika dipalsukaken lumantar tigang setengah taun profetik, nalika kepausan maringi jagad punika paladosan pejahipun, minangka tiron saking paladosan gesangipun Kristus.

Ing pungkasaning paladosanipun, Panjenenganipun séda, ngaso wonten ing kubur ing dinten kapitu, lajeng kawungokaké malih. Ing taun 1798, ing pungkasaning paladosanipun papasi ing sangisoring Sétan sajroning telung setengah taun nubuatan, papasi nampi tatu ingkang matèni; lajeng papasi kapengker lan kélangan éling sajroning pitung puluh taun simbolis, ngantos kawungokaké malih dados ingkang kaping wolu, ingkang asalipun saking pitu. Kristus kawungokaké malih ing dinten kapisaning minggu, nanging miturut runtutan, dinten kapisan punika “dinten kaping wolu,” lan punika “asalipun saking pitu” dinten ingkang dipun-cipta déning Kristus. Angka wolu, minangka cacah, nglambangaké “wungunipun malih,” lan papasi punika kawungokaké malih, awit punika karajan satunggal saking karajan-karajan ing nubuatan Kitab Suci ingkang sampun katandhai minangka ingkang nampi tatu ingkang matèni.

Paulus nerangake manawa nalika Allah nuntun Israèl kuna ngliwati Segara Abang, baptisan punika dipralambangaké kanthi simbolis.

Kajaba iku, para sadulur, aku ora ngersakaké manawa kowé padha ora mangerti, yèn para leluhur kita kabèh ana ing sangisoring méga, lan kabèh padha nyabrang segara; lan kabèh padha kabaptis marang Musa ana ing méga lan ana ing segara. 1 Korinta 10:1, 2.

Ritus baptisan kanggo Israèl rohani nggantos ritus tetak kanggo Israèl harfiah, lan tetak iku kudu kaleksanan ing dina kaping wolu. Mulané Kristus kawungokaké manèh ing dina kaping wolu, yaiku kang asalé saka pitu, lan nalika kapausan kawungokaké manèh minangka kang kaping wolu kang asalé saka pitu, iku minangka paralèl satanis tumrap garis Kristus. Telung puluh taun panyarujukan tumrap kapausan supaya lenggah ing dhampar, ditipifikasi déning telung puluh taun uripé Kristus minangka panyarujukan tumrap baptisané, palayanané, lan pejahé. Kaloro garis mau padha nandhani sawijining mangsa kang nuju marang pejahé karajan kaping nem saka ramalan Kitab Suci. Kaloro garis mau makili mangsa pungkasan saka kéwan bumi. Ing garis Kristus, miyosé Panjenengané nandhani “wektu pungkasan” kanggo sajarah iku.

Mangkono, kita nduwèni patang garis. Wektu pungkasan ing ayat patang puluh, yaiku taun 1989, nganti tekan undhang-undhang Minggu ing ayat patang puluh siji. Pamedharané para présidhèn ing ayat loro, lan telung puluh taun panyawisan tumrap Kristus lan uga antikristus. Telung puluh taun Kristus diwiwiti ing “wektu pungkasan” ing garis Panjenengané, kang ditandhani déning miyosé Panjenengané. Wektu pungkasan ing taun 1798 dipratélakaké déning pungkasaning panangkarane pitung puluh taun Israèl harfiah ing Babil harfiah. Mulane, ayat loro saka Daniel sewelas diwiwiti karo Darius, amarga Darius wiwit mrentah nalika ambruké Babil. Taun 1989 iku wektu pungkasan ing ayat patang puluh, lan ayat loro saka Daniel sewelas uga minangka wektu pungkasan, lan telung puluh taun panyawisan Kristus diwiwiti nalika “wektu pungkasan”. Telu saka patang garis iki nduwèni “wektu pungkasan” kang gampang ditandhani minangka waymark wiwitan.

Rong garis wektu kang cacache rong atus rong puluh taun ing gerakaning malaékat kapisan lan gerakaning malaékat katelu nandhani yèn rong atus rong puluh iku minangka

pralambang sesambungan antarané kamanungsan lan kaallahan. Wiwitaning pranala pralambang rong atus rong puluh taun kang diwiwiti ing taun 1776 nuntun marang taun 1996.

Mangsa iku dipralambangaké déning rong atus rong puluh taun, wiwit taun 1611 nganti 1831, ing sajarah Millerit. Mangsa wiwit Pranyatan Kamardikan ing taun 1776 nganti taun 1798, nalika kéwan bumi njupuk dhampar minangka karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci, nggambaraké loro sing kapisan saka telung waymark ing sajroning rong atus rong puluh taun sing pungkasané ing taun 1996.

1776 nganti 1798 nglambangaké sawijining période kang nuntun marang kakuwataning kraton kaping nem ing ramalan Kitab Suci, lan mulané cocog karo telung puluh taun pangadhegané Kristus lan antikristus. Période kang ndhisiki kakuwataning kéwan bumi nglambangaké période kang ndhisiki kakuwataning pasatuan telung rangkep, yaiku kéwan kaping wolu kang asalé saka pitu. Kéwan kaping wolu, kang asalé saka pitu, iku wujud kaping pindho lan kang pungkasan saka kapausan kang mrentah donya. Ing wujud kapisan nalika kapausan mrentah donya, ana période telung puluh taun pangadhegan.

Baris demi baris, sajarah wiwit taun 1989 tekan hukum Minggu; sajarah telung puluh taun sing nuntun marang 538; sajarah telung puluh taun sing nuntun marang baptisanipun Kristus; sajarah ayat kalih saking Daniel sewelas, wiwit Ronald Reagan dumugi hukum Minggu; lan sajarah 1776 dumugi 1798, sedaya punika nggambaraken sajarah ingkang sami ing dinten-dinten pungkasan. Punika wigati sanget supados cetha ngenani kasunyatan punika, awit sajarah ingkang kawiwitan ing taun 1776 dumugi 1798 punika garis ingkang nglumpukaken sedaya garis dados cetha.

Ing garis sajarah pamedhar wangsit iku, yaiku sajarah panutuping kéwan bumi ing Wahyu telulas, ana garis internal kang ngarah marang umaté Allah kaya dene dilambangaké déning sungu Protestantisme sejati, lan ana uga garis eksternal kaya dene dilambangaké déning sungu Republicanisme. Ing kaloro sungu mau ana perjuwangan lan pasulayan kaping pindho kang dipangandikakaké déning pamedhar wangsit. Kita wis ngidentifikasi unsur-unsur pamedhar wangsit saka naga, kéwan, nabi palsu, lan Islam kang kawujud sajroning sajarah wiwit taun 1989 nganti hukum Minggu.

Ciri kenabianing naga iku yaiku manawa dhèwèké iku bapaning goroh, dhèwèké iku wong sing matèni, lan dhèwèké iku pimpinane komplotan rahasia ing bumi, kaya déné nalika ana ing swarga. Agamané iku spiritualisme. Dhèwèké iku jawara saka apa sing saiki sinebut “lawfare,” dhèwèké iku juru pengacara kang najis, panuduh para sadulur kita, kaya déné nalika ana ing pangadilan swarga wektu dhèwèké mbantah prakara katresnan lan pracayané Ayub, lan nalika dhèwèké mbantah prakara layoning Musa, lan kaya déné dhèwèké uga terus mbantah pakaryané Sang Kristus nalika nglucuti sandhangan reged saka Yosua ing Zakharia bab telu. Dhèwèké iku kang mrentah karajan-karajan, lan kang ngluhuraké awaké dhéwé kaya Allah.

Agamané kéwan iku ya iku Katulik, lan dhèwèké iku wong wadon sing ngapusi donya lumantar tradhisi lan adat pakulinan, kang ndadèkaké para pandhèrèké precaya yèn iku kudu ditaati ngungkuli Sabdaning Allah. Dhèwèké ngapusi donya lumantar sihir-sihiré, kang ana ing Wahyu pasal wolulas ayat rong puluh telu, yaiku tembung Yunani pharmakeia, tegesé “pangobatan”. Dhèwèké iku sing tumindak cabul karo para ratu ing bumi. Dhèwèké iku tiron palsuné Panjenengané sing wus seda, nanging urip manèh. Dhèwèké iku sing dilalèkaké banjur diélingi manèh, lan dhèwèké iku sing kawolu kang asalé saka pitu. Dhèwèké iku kéwan kang digawèkaké gambar déning Amérika Sarékat lan uga dadi gambar tumrap iku.

Nabi palsu iku Protestantisme murtad, kang kanthi kumawani nganggep dhiriné minangka sawijining bab kang Sabda Allah ora ngakoni, lan amarga panolaké marang Sabda Allah, dhèwèké ora nduwèni kakuwatan kang kaparingaké déning Sabda Allah. Tanpa kakuwatan saka Sabda Allah, sawijining pasamuwan utawa sawijining umat kang isih kanthi kumawani ngakoni yèn dhèwèké iku umaté Allah, kanthi logis kapeksa nyandhak marang kakuwatan sipil kanggo ndalang yèn dhèwèké lagi nglakoni pakaryané Allah. Protestantisme murtad iku para nabi Baal lan Asytoret kang marakaké tarian panipuan kanggo Izebel lan Herodias, lan dhèwèké iku Salome, putriné Herodias.

Katelu kakuwasan iki padha nyawiji dadi sawijining pasamuwan telu-lapis, nanging satemene padha sengit marang siji lan sijiné. Tanpa mangertèni kasunyatan yèn ing antarané padha ana pasulayan, mokal bisa mangertèni kepriyé sepuluh ratu (Perserikatan Bangsa-Bangsa), bakal sarujuk masrahaké karajané marang kepausan, lan ing pasal sing padha mangan dagingé lan ngobong dheweke nganggo geni. Pasulayan ing antarané kakuwasan-kakuwasan iki kudu diwulangaké marang para siswae Gusti Allah ing bab panguwatan.

Islam iku kalasangka kapitu, lan minangka bilai katelu iku dadi piranti paukuman kang dipigunakaké déning Gusti Allah kanggo ndhatangaké paukuman marang Babil modern, kaya dene papat kalasangka kapisan ndhatangaké paukuman marang Roma kafir kulon lan kaya dene kalasangka kalima lan kalasangka kaping nem ndhatangaké paukuman marang Roma kapausan lan Roma kafir wétan.

Kita badhé nerusaké pasinaon punika wonten ing artikel salajengipun.

“Ing jaman kapentingan mirunggan iki, para pangreksa pepanthaning Allah kudu mulang marang umat manawa kakuwatan-kakuwatan rohani lagi ana ing pasulayan. Dudu manungsa kang nyebabake kakencengan rasa kang kaya mangkene kaya kang saiki ana ing donya agama. Sawijining kakuwatan saka sinagoga rohaniné Iblis lagi nyusupaké pengaruh marang unsur-unsur agama ing donya, ngojok-ojoki manungsa marang tumindak kang temtu kanggo meksa kauntungan-kauntungan kang wis digayuh Iblis, lumantar nuntun donya agama menyang peperangan kang mantep nglawan wong-wong kang ndadèkaké pangandikané Allah dadi pandom lan dadi siji-sijiné dhasar piwulang. Upaya-upaya utama Iblis saiki lagi katindakaké kanggo nglumpukaké saben asas lan saben kakuwatan kang bisa dienggo déning dhèwèké kanggo mbantah tuntutan kang

ngiket saka angger-anggeré Yéhuwah, mligi dhawuh kaping papat, kang netepaké sinten kang dadi Sang Pencipta langit lan bumi.”

“Wong dosa iku wus ngira bakal ngowahi mangsa lan angger-angger; nanging apa pancèn wis nindakaké mangkono? Iki prakara gedhé sing dadi pasulayané. Roma lan sakehé greja sing wis ngombé saka tuwungé kaluputan dheweke, nalika padha ngira arep ngowahi mangsa lan angger-angger, wus ngluhuraké awaké dhéwé ngungkuli Gusti Allah, lan wus ngrubhaké tenger pangéling-éling agung kagungané Gusti Allah, yaiku Sabat dina kapitu. Sabat iku wus katetepaké supaya ngadeg minangka pralambang daya kagungané Gusti Allah ing nitahaké jagad iki sajroning nem dina, lan anggené ngaso ing dina kapitu. ‘Mulane Panjenengané mberkahi dina Sabat, lan nyucekké,’ awit ing dina iku Panjenengané wis ngaso saka sakehé pakaryan-Né kang wis katitahaké lan katindakaké déning Gusti Allah. Tujuan saka pakaryan kang linuhung lan trampil saka si panipu gedhé iku yaiku kanggo nggantèkaké Gusti Allah. Ing upayané ngowahi mangsa lan angger-angger, dheweke wus tumindak kanggo njaga sawijining kakuwasan kang nentang Gusti Allah, lan ngungkuli Panjenengané.

“Ing kéné ana prakara gedhé. Ing kéné ana loro kakuwasan gedhé sing padha adhep-adhepan,—Pangerané Allah, yaiku Yesus Kristus; lan pangerané pepeteng, yaiku Sétan. Saiki rawuh pasulayan kabuka. Ing jagad iki mung ana rong golongan, lan saben manungsa bakal ngadeg ana ing sangisoré salah siji saka loro panji iki,—panjiné pangerané pepeteng, utawa panjiné Yesus Kristus.

“Gusti Allah bakal maringi inspirasi marang para putrané kang setya lan bener lumantar Rohé. Roh Suci iku minangka wakilé Gusti Allah, lan bakal dadi piranti makarya kang kawasa ana ing jagad kita iki kanggo ngiket wong-wong kang setya lan bener dadi berkas-berkas tumrap lumbungé Pangéran. Sétan uga kanthi kagiyatan kang banget sengit lagi nglumpukaké alang-alangé dadi berkas-berkas saka ing antarané gandum.

“Piwulang saben utusan sejati tumrap Kristus iku prakara sing sapunika banget suci lan nggegirisi. Kita lagi katrajang ing sawijining peperangan kang ora bakal rampung nganti putusan pungkasan katetepake tumrap salawase. Saben muridé Gusti Yesus muga kaélingaké manawa kita ‘ora gumulat nglawan daging lan getih, nanging nglawan para pangawasa, nglawan kakuwasan-kakuwasan, nglawan para panguwasa pepetenging jagad iki, nglawan piala-piala rohani ing papan-papan kang dhuwur.’ O, ana kapentingan-kapentingan langgeng kang kagayut ana ing paprangan iki, lan ora kena ana pagawean kang mung lumahing waé, ora kena ana pengalaman murahan, kanggo ngadhepi prakara iki. ‘Gusti pirsane carané ngluwari wong mursid saka panggodha, lan nahan wong-wong ora adil nganti tekan dina pangadilan kanggo kaukum.... Déné para malaékat, sanadyan luwih gedhé ing kakuwasan lan kasektèn, ora nggawa tuduhan cela marang wong-wong mau ana ing ngarsané Gusti.’” General Conference Daily Bulletin, March 4, 1895.